

## УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ У ЛІСОВОМУ ГОСПОДАРСТВІ

*Фітісов А. М., аспірант  
Житомирського національного агроекологічного університету  
м. Житомир, Старий бульвар, 7, Україна  
[fitisov\\_a\\_m@ukr.net](mailto:fitisov_a_m@ukr.net)*

Одним із напрямів розвитку екологічного менеджменту є удосконалення управління якістю продукції. Відповідно до досліджень науковців у даній сфері, в основі даного інструменту лежать принципи системного поєднання економічних, правових та інших факторів, що впливають на якість продукції та дозволяють постійно її поліпшувати. Зокрема, такий підхід покладено у модель досконалості Європейського фонду управління якістю, яка передбачає, що процес екологічно орієнтованого управління, крім традиційних напрямів, включає проблеми інформатизації, підготовки кадрів тощо [3]. Все вищевказане є актуальним і для лісового господарства. Як відомо, лісгосподарська галузь забезпечує сировиною більшість виробництв. Відтак логічним буде твердження, що від якості сировини залежить якість кінцевого продукту, тобто питання управління якістю у лісгосподарській галузі є актуальними. Система управління якістю є інтегрованим механізмом управління, спрямованим на реалізацію цілей у сфері якості та спрямований як на мінімізацію всіх видів витрат, так і на узгоджене функціонування всіх її елементів [2]. Процесом управління якістю на лісгосподарському підприємстві є виконання функцій управління, які визначають політику, цілі та відповідальність у сфері якості, а також реалізацією їх за допомогою таких засобів, як планування якості, оперативне управління якістю, забезпечення якості та покращення якості в межах системи управління якістю [1]. Як зазначалося у попередніх наших дослідженнях, екологічно збалансоване і відповідальне ведення лісового господарства передбачає заготівлю лісоматеріалів та іншої лісової продукції за одночасного збереження біорізноманіття та продуктивності лісів. Соціально орієнтоване ведення лісового господарства сприяє зростанню добробуту місцевого населення і суспільства у цілому, а також стимулює місцеве населення зберігати лісові ресурси, що має відповідати постулатам сталого розвитку. Основним інструментом управління якістю у лісовому господарстві є лісова сертифікація. Особливу актуальність лісова сертифікація набуває у зв'язку євроінтеграційними процесами України, адже в європейських країнах висуваються вимоги відповідності не тільки до якості продукції, а й до систем управління діяльністю підприємств. За даними Державного управління статистики більшість виготовленої продукції у лісовому господарстві експортується. Саме тому питання управління якістю та отримання всіх необхідних сертифікатів стоять особливо гостро. Одним із пріоритетних напрямів у сфері лісокористування є контроль за ефективним використанням лісових ресурсів на державних підприємствах, які віднесені до сфери управління. Даними підприємствами у Житомирській обл. щороку заготовлюється 1300,0 тис.м<sup>3</sup> деревини від рубок головного користування, а 300,0 тис.м<sup>3</sup> переробляється в цехах підприємств. Для забезпечення випуску продукції, яка б відповідала світовим стандартам, на державних підприємствах діє 340 одиниць сучасних деревообробних верстатів, 20 спеціалізованих поточних ліній з випуску обрізних пиломатеріалів та заготовок для європіддонів, три лінії з виготовлення планшети, ламелі, індустріального, мозаїчного та штучного паркету, 36 сучасних сушильних камер. Виготовляється майже півсотні видів продукції переробки [4]. Відтак стверджуємо, що продукція, вироблена у Житомирській області є конкурентоспроможною на світовому ринку. Як стверджують науковці, саме така діяльність спрямована на закріплення та диверсифікацію місцевої економіки.

Загалом, можна констатувати, що у лісгосподарському комплексі Житомирської області існує низка проблем. В першу чергу, це контроль за ефективним використанням лісових ресурсів. Важливо зупинити неконтрольовані рубки у лісових господарствах області. Ліси області також вразливі до хвороб, шкідників та природних умов. Наразі ведуться роботи щодо захисту лісів з використанням біологічних засобів та методів. Проте, дослідивши тенденції лісокористування, можна стверджувати, що Житомирська область має потужний потенціал для виходу на міжнародні ринки лісгосподарської продукції.

### Використана література

1. Горбашко Е. Управление качеством: [учебник для бакалавров] / Е. Горбашко. – 2-е изд., испр. и доп. – М.: Юрайт, 2014. – 463 с.
2. Система якості відповідно до норм міжнародних стандартів ISO 9000 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://toplutsk.com/articles-article\\_379.html](http://toplutsk.com/articles-article_379.html)
3. Ходаківський Є.І. Гештальти лідерства в системі європейської фундації Q-менеджменту на локальних рівнях екологізації виробництва / Є.І. Ходаківський, Н.С. Пугачова, Л.Л. Капітула // Аграрна наука, освіта, виробництво: європейський досвід для України: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 17–18 листоп. 2015р. – Житомир: ЖНАЕУ, 2015. – С. 449–452.
4. Лісові ресурси Житомирського обласного управління лісовим та мисливським господарством [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zt-lis.gov.ua/dovidka/lisovi-resursi.html>